

יון פוסה

מישהו בדרך הנה

מנורוגית: דרון תבורי

הערה: (ש) מסמן שאלה / מסמן מקומות שבמקור השורה נחצית בהם באמצע משפט

1

בחצר לפני בית ישן, כמעט חורבה, הצבע מתקלף, כמה שמשות שבורות, אבל בכל זאת יש לבית הזה, אשר עומד בודד על מדרגה באמצע מדרון תלול, עם נוף לים, חבוט מפגעי מזג האוויר, יופי משלו. גבר ואשה מגיעים לחצר מהפינה הימנית של הבית. הגבר והאשה הולכים לאורך הבית, מחזיקים ידיים, מסתכלים ומסתכלים על הבית.

היא

בחווה

עוד מעט אנחנו בבית שלנו

הוא

בבית שלנו

היא

בית ישן ויפה

רחוק מבתים אחרים / ומאנשים אחרים

הוא

את ואני לבד

היא

לא סתם לבד / אלא לבד יחד

היא מביטה לו בפנים

הבית שלנו

בבית הזה נהיה יחד

אתה ואני

לבד יחד

הוא

וגם אף אחד לא יבוא

הם משתתקים, עומדים ומביטים על הבית

היא

עכשיו הגענו הביתה

הוא

והבית כזה יפה

היא

עכשיו הגענו הביתה

לבית שלנו / איפה שנהיה יחד

אתה ואני לבד / לבית / איפה שאתה ואני נהיה / יחד לבד

רחוק רחוק מהאחרים

בבית איפה שנהיה יחד / לבד / זה בתוך זה

הוא

הבית שלנו

היא

בית שהוא שלנו

הוא

בית שהוא שלנו

בית שאף אחד לא יגיע אליו

עכשיו הגענו הביתה

בבית איפה שנהיה יחד / לבד זה בתוך זה

הם ממשיכים ללכת לאורך הבית

היא

קצת מודאגת

אבל הוא קצת אחרת / אני לא ממש / חשבתי / שזה יהיה ככה

נפחדת פתאום

כי מישהו יבוא / מישהו תיכף יבוא / כל כך בודד פה / שמישהו בטח בדרך הנה

הוא ממשיך להסתכל על הבית, כאילו שקוע בתוך המחשבות שלו

הדרך הארוכה הנה / לא ראינו בן אדם אחד / נסענו הרבה / ולא ראינו בן אדם אחד / דרך וזה הכל / ואז
 אנחנו עומדים לפני הבית הזה ו / יותר אינטנסיבי / תחשוב כשיהיה חושך
 ותחשוב כשיהיה מזג אוויר רע / כשרוח / תחדור דרך הקירות / כשתהיה סערה בים / עם גלים חזקים /
 כשהים לבן ושחור / תחשוב כמה יהיה קר בבית / כשהרוח תחדור דרך הקירות / ותחשוב כמה רחוק
 מאנשים / כמה חשוך / כמה שקט יהיה / ותחשוב איך הרוח תנשוב / ואיך הגלים יצליפו / תחשוב איך
 יהיה בסתיו / בחושך / עם גשם וחושך
 עם ים שנהייה לבן ושחור / ורק אתה ואני / פה בבית
 ורחוק מאנשים

הוא

כן רחוק מאנשים

פאוזה

עכשיו אנחנו סוף סוף לבד

היא

קצת מודאגת

אבל הרי לא מכולם / אנחנו מסתלקים

הרי לא התרחקנו מכולם

רק מכמה / התרחקנו

הוא עומד בשקט ומסתכל עליה

הוא

אנחנו מסתלקים מכולם / רחוק מכל האחרים

היא נעמדת ומסתכלת בו

היא

שואלת

מכל האחרים (ש)

מסתלקים מכל האחרים (ש)

הוא

כן מכל האחרים

היא

אבל אפשר (ש)

האחרים לא / יהיו שם בכל זאת (ש)

אפשר לנסוע רחוק מכל האחרים (ש)

זה לא מסוכן (ש)

הוא

אבל אנחנו רוצים להיות לעצמנו

הרי האחרים / כל האחרים / מרחיקים אותנו זה מזה

כל האחרים

יותר חזק

הרי אנחנו רוצים רק להיות / יחד זה עם זה / לבד / באיזה מקום / אנחנו רוצים (הרי) / רק להיות לבד

באיזה מקום / שאנחנו יכולים לגור

ושאת ואני יכולים להיות / לבד ביחד

לבד זה בתוך זה

שם רצינו להיות

רצינו הרי להיות רק / לבד זה עם זה

לבד זה בתוך זה

היא

אבל נצליח להיות לבד (ש)

הרי כאילו יש פה מישהו

נואשת

יש פה מישהו

מישהו בדרך הנה

הוא

ברוגע

רק אנחנו פה

הוא נפנה ממנה, חוצה את הגן, עובר את הפינה השמאלית של הבית, נעמד ומסתכל למטה אל הים

הרי אין פה אף אחד

ושם / מצביע / הים

אף אחד לא בדרך הנה

היא נגשת אליו, נעמדת לידו. גם היא מסתכלת אל הים. הוא קצת מתרגש.

ותראי איך הים יפה
 הבית ישן / והים יפה
 אנחנו לבד
 ואף אחד לא בדרך הנה
 אף אחד לא בדרך
 ולמטה שם הים כזה יפה / תראי את הגלים / תראי איך שהגלים / מתגלגלים על סלעים עגולים /
 למטה על שפת הים / גל אחרי גל / ואחר כך ים / שם רחוק
 עד לאן שהעין רואה / רואים רק ים
 ואז כמה איים קטנים / עוד יותר רחוק / כמה איים שחורים לעומת ים כחול לבן
 ושם

פאוזה

כן

הוא מסתכל בה. היא מסתכלת למטה, נראית קטנה ונפחדת. מופתע

כן

קצת מודאג

אף אחד לא בדרך

היא

יש לי בגוף הרגשה כזאת

שמישהו תיכף יבוא

הוא

לא אנחנו לבד / אנחנו לא מכירים אף אחד

יש פה רק בית

וחוץ מזה ים

היא

כבר מישהו / פה

יותר חזק

כן / מישהו פה

מישהו תיכף יבוא

אני יודעת שמישהו

מתכוון לבוא הנה

הוא

לא אנחנו לבד פה

פאזזה

סוף כל סוף לבד אנחנו

עכשיו לבד אנחנו/ ביחד זה עם זה

מוחלט

והרי לא יכולנו להיות ככה/ איפה שהיינו

הרי היינו מוכרחים לנסוע / רצינו להסתלק ולנסוע לאן שהוא

ואז זה נהייה לפה / (הנה) לבית הזה

ועכשיו הבית שלנו

קצת יותר שמח

ועכשיו נגור פה בבית

הוא שוב מסתכל על הבית

החלטנו לנסוע הנה

הרבה יותר עליז

זה מה שהחלטנו

ואחר כך זה מה שעשינו

ועכשיו אנחנו פה

אנחנו עכשיו נהייה הדיירים של הבית הזה / הרי החלטנו / לנסוע הנה

בבית הזה נגור

זה מה שאמרנו

עכשיו אנחנו פה

עכשיו נגור פה בבית

הוא שוב מסתכל על הים

ושם מצביע הים

גדול ויפה

היא מסתכלת על הים

היא

אבל לא חשבתי / שזה יהיה ככה / לבוא הנה

לא ככה / מה אני אגיד

היא מורידה את העיניים. פאזזה

הים כזה גדול

אני לא חשבתי / שהוא כזה

תיארתני לעצמי משהו אחר

הוא

אבל לא יכולנו להסתדר יותר / להיות איפה שהאחרים / לא יכולנו הרי להסתדר / להיות בין האחרים
 הרי רק רצינו להיות ביחד
 רצינו (הרי) להיות/ לבד ביחד
 לא רצינו הרי להיות איפה שהאחרים
 היינו מוכרחים הרי לגור איפה שאין אף אחד אחר / איפה שרק / אנחנו רק
 רצינו הרי לגור איפה ש/ רק את ואני יותר בקול רם לבד ביחד
 הרחק הרחק
 רחוק רחוק / מכל האחרים / שם / רחוק רחוק / שם (הרי) כל כך רצינו / לגור

היא

אבל פה הרי כל כך מבודד מצד אחד
 ומצד שני כאילו / מישהו פה / בלי שמישהו / יהיה פה
 כאילו גם בודד וגם לא בודד בבת אחת
 כאילו
 מפסיקה

הוא

אולי ככה זה בתים ישנים

היא

כן אולי הם ככה כנראה
 הוא הולך ומתיישב על ספסל ישן רקוב שעומד נטוי ונשען על קיר הבית.
 היא מסתכלת עליו
 אבל עכשיו אור
 תחשוב כשיבוא החושך/ כשיבוא סתיו/ וחורף / כשיהיה חושך וקר
 וחוזן מזה שאנחנו לא לבד / כי עדיין יש פה (הרי) מישהו
 מתרגשת
 יש פה מישהו
 אני יודעת שיש פה מישהו
 ומישהו בדרך הגה
 מישהו או מישהי

אני יודעת שמישהו מתכוון לבוא הנה

הוא

נהיה יחדיו / עכשיו סוף סוף / נהיה יחדיו / לבד זה עם זה / לא נהיה איפה ש / כל האחרים / אלא נהיה
 יחד / לבד זה עם זה
 עכשיו נהיה / יחד זה עם זה
 יחד זה בתוך זה / לבד / זה עם זה
 לא יהיה מישהו אחר
 רק את ואני / נהיה עכשיו יחד
 מפציר
 בואי עכשיו תשבי על ידי
 שואל
 לא רוצה לשבת (ש)

היא מניעה בראש "כן"

היא

אבל (הרי) יש פה עוד מישהו
 מישהו בדרך הנה
 בייאוש
 בחיים לא / נצליח להיות לבד ביחד
 בחיים לא נצליח להיות ביחד

הוא

בואי / תשבי
 רק הגענו (הרי)

היא הולכת ומתיישבת על ידו על הספסל

היא

אבל מישהו מתכוון לבוא הנה/ אני יודעת
 יש לי הרגשה / שמישהו מגיע / מישהו לא ייתן לנו / להיות יחדיו
 מישהו בדרך הנה

הוא

אין פה אף אחד
אף אחד לא בדרך הנה

היא

בקול רם
אני יודעת שמישהו / בדרך הנה

הוא

לא

היא

אף פעם הם לא יתנו לנו / להיות יחדיו

הוא

אל תחשבי ככה עכשיו

היא

אבל מישהו מגיע / יש לי תחושה כזאת
היא קמה, נעמדת לפניו, מביטה בו.

נואשת

מישהו תיכף יבוא

הוא

אבל נסענו הנה / בשביל / להיות יחד לבד
אף אחד לא יבוא

הרי

הוא מפסיק, מביט בה נואש פתאום.

פאזזה.

נפחד, שואל

מי יבוא הנה (ש)

היא

אני פשוט יודעת / שמישהו יבוא

מישהו או מישהי
 ואתה גם רוצה שמישהו / יבוא
 אתה מעדיף להיות יחד / עם מישהו אחר לא אתי
 אתה מעדיף להיות עם אחרים
 מישהו בדרך הנה / אנחנו ניכנס ומישהו / ידפוק על הדלת
 ידפוק וידפוק על הדלת
 מישהו יבוא וידפוק על הדלת / ידפוק וידפוק על הדלת / ולא יוותר / רק ידפוק
 ברגע שנכנס הביתה / כבר מישהו יבוא הנה

הוא

מוחה

לא

מפציר

את לא יכולה לשבת / פה על ידי על הספסל (ש)

מנחם

אף אחד לא יבוא הנה

היא

אני יודעת שמישהו יבוא

יש לי הרגשה בגוף

כזה בודד פה / שמישהו כבר מתכוון לבוא הנה

מישהו בא

אני יודעת שמישהו כבר מתכוון לבוא הנה

הוא

לא אף אחד לא בא

אף אחד לא מתכוון לבוא

היא

מישהו הרי תמיד בא

מישהו בא

או מישהי

היא באה

היא באה ו / מתיישבת לה / יושבת / מסתכלת לך בתוך העיניים

אני יודעת טוב

מישהי כבר בדרך הנה
 והיא תשב לה / עם העיניים שלה
 היא תבוא ותשב / ותסתכל לך בלי שתרגיש / לתוך העיניים
 אני יודעת טוב
 מישהי כבר בדרך הנה
 היא בדרך לפה
 ואני לא יכולה לסבול את זה
 אני לא יכולה לסבול איך שמישהי באה
 ושהיא כבר בדרך הנה

הוא

את לא יכולה לשבת / על ידי על הספסל (ש)
 היא מתיישבת לידו על הספסל.
 הוא מניח את זרועו סביב כתפיה
 אף אחד לא בא
 לא היא / לא אף אחת אחרת / ולא אף אחד
 עכשיו אנחנו לבד / עכשיו אנחנו / יחד זה עם זה
 לבד / יחד זה בתוך זה
 היא מניחה את ראשה על כתפו
 עכשיו רק אני ואת (פה)

היא

אני ואתה

הוא

אני ואת

היא

אבל מה אני יכולה לעשות / יש לי ממש תחושה / שמישהו תיכף יבוא
 או שאולי זה מישהו / שכבר (נמצא) פה
 שואלת
 אולי מישהו בפנים בתוך הבית
 נסערת
 ושם / אתה לא שומע (ש)
 היא מביטה בו בפחד, מזדקפת על הספסל. שואלת

זה לא צעדים (ש)

הוא מביט בה, מקשיב

היה משהו

צעדים (ש)

שמעתי משהו

הוא מהנהן. שואלת

שמעת גם (ש)

הוא מהנהן

אתה גם כן שמעת

הוא נראה קצת נפחד

הוא

כן

היא

יש פה מישהו

מישהו בא

הוא

אני חושב ששמעתי צעדים

היא

עכשיו אתה שומע משהו (ש)

הוא מניע בראש "לא"

אבל היה משהו

היא מסתכלת מסביב ואחר כך עליו

הנה זה עוד פעם

הוא קם ומסתכל למטה עליה

הוא

מישהו בא

הוא הולך לפינה השמאלית של הבית, מציץ למטה מעבר לפינה, מסתובב, מסתכל עליה איך היא יושבת על הספסל, מנענע בראש

היא

שואלת

אף אחד (ש)

הוא שוב מנענע בראש. הוא שוב מסתובב אל פינת הבית, מציץ, ואז הוא שוב מביט בה

הוא

אני עושה סיבוב להסתכל על הבית

היא מהנהנת.

הוא הולך בשקט מסביב לפינת הבית, ואז נעלם מאחוריה.

היא נשארת יושבת על הספסל, מסתכלת סביבה. ואז היא קמה וניגשת לפינת הבית שמאחוריה הוא נעלם זה עתה. היא מסתכלת לעברו.

היא

בקול רם קצת, שואלת

שום דבר (ש)

אתה לא רואה כלום (ש)

שום דבר (ש)

הוא

מאחורי הבית

לא

היא נפנית ממנו, מתחילה להתרחק בחצר

2

היא הולכת בחצר. ואז היא רואה איש מופיע מהפינה הימנית של הבית. האיש הוא בסביבות שלושים, איש לגמרי רגיל. היא מביטה בו, ומורידה את העיניים. מרימה אותן שוב, מנידה אליו בראשה. הוא מניד אליה בראשו. אז הוא מתקרב, הולך לאורך הבית, כשהוא מביט בה.

היא מביטה בו.
הוא ניגש אליה, נעמד לפניה.

האיש

גאוותן, קצת מתרברב
את קנית את הבית (ש)
היא מביטה באיש
שמעתי שמישהו/ קנה את הבית
פשוט עשיתי סיבוב
הבית עמד ריק כל כך הרבה זמן/ הוא לגמרי מתמוטט
ואז פתאום מישהו / רצה לקנות את הבית
אני מכרתי את הבית
פשוט רציתי לראות
מי קנה אותו
היא מורידה את העיניים
אני ירשתי את הבית/ המשפחה שלי גרה פה
אבל לפני כמה שנים / סבתא מתה
היא גרה אחרונה בבית
מאז הבית עמד ריק
הוא רחוק מהכביש / וכזה ישן
היה די קשה למכור את הבית
אבל אז מכרו אותו
לא האמנתי / שאני אצליח למכור אותו

היא

אז אתה זה שמכר את הבית (ש)
הוא מהנהן. פאוזה. שואלת
גרת פה בעצמך (ש)

האיש

לא, רק אבא שלי
ההורים של אבא שלי גרו פה / פה / מנופף ביד / בבית

היא

זה בית לגמרי ישן

האיש

כן

אני לא יודע בדיוק / בן כמה הבית

אבל מה שבטוח / שהוא ישן

היא

בית ישן ויפה

האיש

אבל לא רציתי/ לגור פה בעצמי

היא

לא (ש)

האיש

לא הבית ישן מדי

היא

שואלת

והיה קשה למכור אותו (ש)

האיש

כן היה קשה

היא הולכת ומתיישבת על הספסל.

האיש עומד ומביט אחריה, ואז גם הוא ניגש ומתיישב, לידה.

היא מביטה באיש

היא

אתה גר כאן בסביבה (ש)

האיש

כן לא כל כך רחוק

פאוזה. הוא מביט בה, שואל

ועכשיו את תגורי פה (ש)

היא מהנהנת

יכול להיות קצת בודד לגור פה

היא מהנהנת שוב

אין פה הרבה אנשים בסביבה / כמעט שאין אנשים

היא

יש מעט אנשים כן

האיש

כמעט אף אחד לא גר פה

פאוזה. היא והאיש מסתכלים ישר קדימה.

הוא בא מהפינה השמאלית של הבית, מסתכל מהפינה ובדיוק כשהוא מסתכל היא מרימה את העיניים, אל

האיש. והוא נסוג, עומד, נשען על הקיר, ממש מאחורי הפינה.

הוא עומד בעיניים מושפלות, לא מקשיב, אבל שומע מה נאמר

אבל אני גר כאן בכל אופן / לא רחוק מפה

קצת

האיש מפסיק וצוחק

היא

כן

האיש

אני גר פה בסביבה כן

האיש מביט בה. קצת בערמומיות

אולי נתחבר קצת

היא מביטה באיש, מנענעת בראש

לא אל תגידי

אין כאן הרבה אנשים אחרים / ולא אני לא כזה גרוע / לפי דעתי

היא מסתכלת ישר לפניו. פאוזה.

הוא עומד באי שקט מאחורי הפינה, רוצה לצאת ועוצר את עצמו

לא, פשוט רציתי לראות אם הגיע /מישהו לבית

היא

כן

האיש מביט בה. היא מביטה באיש

האיש

מאד רציתי לדעת / מי קנה את הבית

היא

כן אני יכולה להבין

האיש

אני לא כל יום / מוכר בית

מתרברב

ועכשיו יש לי כסף

היא

בטח

האיש

כן עכשיו יש לי כסף

היא

קצת נפחדת

אתה לא גר רחוק, מה (ש)

היא מביטה לאיש בעיניים

האיש

לא/ לא כזה רחוק

מפלטט

אז מה, רוצה

היא

קוטעת אותו

לא / לא

הוא עומד מאחורי הפינה, יותר ויותר לא שקט, ואז כאילו מכריח את עצמו לצאת, בא מאחורי הפינה, נכנס לחצר, מביט בשניים שיושבים על הספסל.
הוא עוצר, מוריד את העיניים.
היא מביטה בו

היא

מתוחה

זה הבעל-הבית

זה שקנינו ממנו את הבית

האיש קם, ניגש אליו. מהר

הוא אומר שסבא שלו גר פה

מהססת, פונה אל האיש

סבא שלך, כן (ש)

האיש

כן סבא שלי גם

אבל הוא מת / לפני הרבה שנים

לא זוכר את סבא

אבל סבתא שלי גרה פה / עד לפני כמה שנים / ואז היא מתה

האיש נעמד לפניו

רציתי פשוט להגיד שלום

הוא עומד ומוריד את העיניים

הוא

רק הגענו

האיש

אז בטח אתם רוצים / לקחת זמן לארגן את המחשבות

האיש מביט בו

אבל אני יכול לחזור / עוד מעט
ואז אני יכול להסביר לכם על הבית

היא

מהר

יש עוד מישהו שגר / פה קרוב / אני מתכוונת (ש)

האיש ניגש אליה, מניע בראשו, נעמד לפני הספסל

האיש

לא לא ממש קרוב

רק רגע

מהסס

כן אני

רק אני לבד

היא מורידה את העיניים. האיש הולך לחצר

אני חוזר עוד מעט / אז אני

אני יכול אולי להזמין אתכם לשתות משהו בערב

כי עכשיו הרי יש לי כסף

האיש צוחק צחוק קצר.

הוא והיא מנידים ראש לאיש, והוא מרים את היד, מגופף להם, ואז הולך אל מאחורי הפינה הימנית של הבית.

הוא ניגש ויושב על הספסל, בקצה, עם הרווח הכי גדול שאפשר ממנה. הוא מביט ישר, בעיניים מושפלות.

היא מסתכלת עליו בזהירות. פאזזה ארוכה

הוא

רועד קצת

את ביקשת ממנו לבוא לשבת/ על הספסל/ על ידך (ש)

היא

לא לא

הוא

אז הוא פשוט בא / והתיישב

כאילו אירוני

סתם ככה בלי שום עניינים הוא פשוט בא / והתיישב / על הספסל על ידך

היא מביטה נכחה קופאת בעיניים מושפלות

אז זה היה בקשה נסתרת / שאת שלחת לאוויר (ש)

עכשיו אתה חייב לבוא ולשבת / קרוב על ידי

אז זה מה שאת אמרת / בלי להגיד / כרגיל אצלך (ש)

היא

לא די תפסיק

אתה מבהיל אותי

הוא

לא לא עשית כלום

בכלל לא הסתכלת לו אפילו בעיניים

בלהט

הסתכלת לו בעיניים כל הזמן (ש)

או כאילו רק / בדיוק כשבאתי / זה קרה לך

הוא מניע מדוכדך בראשו

היא

לא בבקשה ממך

אתה מבהיל אותי

הוא

יותר מתרגש

ורק כשבאתי / כאילו / נשענת עליו (ש)

היא

לא נשענתי עליו

הוא

ראיתי (הרי) / במו עיניי

ראיתי (הרי) שנשענת עליו

קצת מפייס

הרי ראיתי

היא

קצת מדוכדכת

לא נשענתי

הוא

הוא מצא חן בעיניך (ש)

היא

הוא לא מצא ולא לא מצא חן / בעיני

הוא

כן מצא

היא

כן הוא מצא חן בעיני מבחינה מסוימת

הוא קם, הולך לחצר

הוא

ראיתי איך את יושבת / עם עיניים פקוחות

והוא בטח חיכה עד שאני אלך מאחורי הבית / ככה שהוא / יוכל להיכנס / לחצר / יוכל לדבר / איתך לבד

הוא מניע בראשו בייאוש

וזה שהוא / חוזר הנה

הוא מתנשם בכבדות, נואש

הוא יבוא הנה תמיד

הוא שוב הולך ומתיישב על הספסל, קצת יותר קרוב אליה

הוא גר פה לבד

והוא אף פעם / לא ייתן לי ולך / להיות לבד ביחד

הוא מביט בה

וחוץ מזה ממנו קנינו את הבית

הוא קם

לעזאזל

והמשפחה של הייצור הזה/ גרה בבית / איפה שאנחנו עכשיו נגור

מביט בה מיואש

הבית איפה שעכשיו אנחנו צריכים לגור

יותר רגוע

ואת יושבת ומסתכלת / לו בעיניים / מסתכלת ומסתכלת לו בעיניים

יותר בלהט

מתרפקת עליו על הספסל

הוא מסתכל נכחו. פאזזה

והוא יגיע עוד פעם

הוא יגיע עוד פעם

הוא כבר בדרך הנה

הוא מתחיל להתהלך אנה ואנה בחצר. פאזזה. רגוע

את ידעת הרי שמישהו בטח בדרך הנה

אני ידעתי כנראה גם כן באיזשהו מקום

אבל פשוט לא רציתי לדעת

ואת ידעת כל הזמן

הוא עוצר, מסתכל עליה. בלהט

את רצית (הרי) שהוא יבוא

את (רק) סתם אומרת שלא רצית / שמישהו יבוא / אבל בעצם / לא רצית שום דבר אחר

הוא מניע בראשו מדוכדך

היא

שקטה ורגועה

תירגע עכשיו

הוא ממשיך להתהלך אנה ואנה בחצר

מספיק די / פשוט תירגע

פאזזה. אופטימיות מעושה

צריך להיכנס להסתכל על הבית

הוא ממשיך להתהלך בחצר. היא קמה. מתחננת

לא ניכנס / להסתכל על הבית (ש)

הוא

מישהו הרי היה חייב לבוא

היא הולכת אליו, ולוקחת אותו בזרוע

היא

אז בוא ניכנס / הביתה

הוא מביט בה

הוא

אני לא רוצה לגור כאן

ביאוש

אני לא רוצה להיות פה

היא

מנחמת, קצת פוחדת

בוא נכנסים

הוא

היית מוכרחה להסתכל לו בעיניים (ש)

הוא מושך את הזרוע ממנה, הולך ומתיישב על הספסל, עם המרפקים על הברכיים, הפנים בידיים. באמת

מיואש

לא לא לא

היא באה ומתיישבת לידו על הספסל

היא

אופטימיות מעושה

יהיה כזה טוב

הוא מביט בה. פאוזה

הוא

לגמרי בכנות

יש לי כזאת אהבה אלייך

הוא מחבק אותה, נלחץ אליה, ואז מסתכל לה בעיניים.
היא מחבקת אותו, מתחילה לנדנד אותו בזהירות

היא

אני ואתה

היא מנשקת אותו במצח

הוא

אני ואת

היא

אני ואתה

הוא מביט בה, מדוכדך

הוא

מישהו תמיד יהיה מוכרח לבוא

היא

מנחמת

להירגע עכשיו

אני ואתה / אתה יודע טוב

הוא

כן פשוט להירגע

היא

ועכשיו אנחנו יכולים להיכנס לבית שלנו

הוא מזדקף

הוא

נכנסים

הוא קם מהספסל. היא קמה. הם מחזיקים ידיים והולכים לדלת הכניסה.

היא

מביטה בו

המפתח אצלך נכון (ש)

הוא עוצר, מפשפש בכיס, מהנהן. הוא מוציא את המפתח מהכיס. הם ניגשים אל דלת הכניסה. הוא פותח את המנעול, פותח לה את הדלת. היא נכנסת. הוא נכנס אחריה, סוגר את הדלת אחריי, שומעים שהוא נועל ומושך את הדלת לבדוק אם היא נעולה.

3

היא פוסעת ובאה בכניסה אל מטבח. הוא נכנס אחריה, סוגר את הדלת מאחוריו.

היא

מביטה בו בהתלהבות

תראה איזה שולחן מטבח גדול ויפה / מצביעה על שולחן עץ בהיר ארוך ומשופשף שעומד לאורכו של כל החדר החל מהקיר הצדדי/ ופה אנחנו יכולים לשבת ולאכול / ממש זה מול זה / יכולים לשבת ולאכול היא מביטה בו

שנשב (ש)

היא הולכת ויושבת על אחד מכיסאות העץ הבהירים המשופשפים שעומדים בשורה לאורך צד אחד של שולחן המטבח. הוא בא אחריה, מתיישב ממש מולה על ספסל עץ בהיר משופשף שעומד לאורך צדו השני של השולחן, כנגד הקיר

ככה אנחנו יכולים לשבת הרבה בבוקר

כי עכשיו אנחנו בבית שלנו

ופה רק שנינו נהיה ביחד / פה שנינו נהייה ביחד/ לבד ביחד

לבד זה בתוך זה

ולפה אף אחד לא יבוא

הוא

כן רק שנינו יחד

היא

אני ואתה

הוא

אני ואת

הוא קם, ניגש לחלון המטבח שבאמצע החדר ושצופה אל החצר, הוא מסתכל החוצה, לכל הכיוונים.
פאוזה

היא

אתה רואה משהו (ש)

הוא

לא

הוא מסתובב אליה

לא חושב

מפסיק

היא

מה יש (ש)

הוא

לא שום דבר

היא

מעודדת אותו

תסתכל איזה תנור ישן

היא מצביעה על התנור. הוא מהנהן

ואיזה מקרר ישן

היא מצביעה על המקרר

לא חושבת שראיתי / כזה מקרר ישן אף פעם

משונה שהוא עובד

וגם הוילונות שיש פה

וגם ריח ישן

היא מסתכלת בחדר סביב

ופה נגור

קנינו את הבית / קנינו את הכל

וככה נהייה יחד / נהייה לבד / ביחד זה בתוך זה

ולפה אף אחד לא יבוא

הוא שוב מביט דרך החלון. היא מביטה בו. לא לגמרי משוכנעת

נהייה יחד

יותר משוכנעת

רק אתה ואני

עוד יותר

אף אחד אחר

לגמרי משוכנעת

אף אחד לא יבוא

הוא ממשיך להביט דרך החלון

הוא

חרש

עכשיו הוא עוד פעם שם

היא

לא אתה עושה צחוק

הוא מסתכל בשקיקה דרך החלון

הוא

חשבתי שראיתי אותו

היא

אבל הוא רק הרגע הלך

הוא מביט בה

הוא

בחיי אני כמעט בטוח / שזה היה הוא מי שראיתי

בחוץ בגן

שם על יד

מפסיק

היא

לא יכול להיות שזה הוא

הוא שוב מביט דרך החלון

הוא

אבל אני חושב / שזה היה הוא

היא ניגשת לחלון, נעמדת, לידו, מתבקת לו את הגב, מביטה החוצה

ראיתי משהו/ זה בטח היה הוא

היא מביטה בו באלכסון

היא

אתה רוצה שאני אצא החוצה לראות (ש)

לראות אם הוא שם (ש)

הוא

לא

היא מורידה את העיניים. מדוכדך

את פשוט רוצה להיפגש איתו (ש)

את לא רוצה להיות ביחד / אתי / את פשוט רוצה להיפגש איתו (ש)

היא

קצת פוחדת

אל תעשה צחוק / בבקשה

פאזזה

אתה יודע שזה לא ככה

פאזזה

אתה יכול לצאת בעצמך

פאזזה. באופטימיות מעושה

שאולי נלך נסתובב ונסתכל / על הדברים הישנים / שיש לנו בבית (ש)

כדאי זה יהיה נחמד

הוא

אבל אני בטוח שראיתי אותו

שששש

הוא עומד ומקשיב. הוא מביט בה. בשקט בשאלה

שמעת משהו (ש)

היא מנענעת בראש. בקול יותר רם

כלום (ש)

שוב היא מנענעת בראש.

הוא מביט דרך החלון שוב. ואז דופקים בדלת.

הוא מביט בה נפחד. היא מביטה בו בעיניים גדולות נפחדות.

הוא מנענע בראשו, ואז הוא חוזר להתיישב על הספסל.

היא הולכת ומתיישבת על הכסא.

שוב דופקים בדלת, יותר חזק הפעם.

הם יושבים בלי תנועה, מביטים זה בזה

היא

בשקט

לא פותחים

הוא מנענע בראש. בהתלהבות

פשוט נותנים לו לעמוד

הוא מהנהן. דופקים שוב

שיעמוד לו / וידפוק

לא חייבים לפתוח

הבית הרי שלנו / פותחים רק למי שאנחנו רוצים

שוב שם מרפקים על השולחן, לוחץ את הידיים אל הפנים

פשוט לא חייבים לפתוח

פאזזה

פותחים למי שאנחנו רוצים

הוא מסיר את הידיים מהעיניים, מניח אותן על השולחן, מביט בה

הוא

אף פעם לא יהיה לנו שקט
ואת ידעת (הרי) / שמישהו יבוא

שוב דופקים

היא

שואלת

צריכים לפתוח (ש)

הוא

את הרי מעדיפה שנפתח

את כל כך רוצה

מפסיק

היא

לא חייבים לפתוח

הם יושבים ומביטים זה בזה

חושב שהוא הלך (ש)

הוא

אולי

פאזזה

או שאולי הוא פשוט עומד בחוץ מחכה

עומד בחצר / אולי הוא עומד / מאחורי הדלת

היא

אני חושבת שהוא הלך

נלהבת

והוא לא / יבוא יותר

הוא לא יבוא יותר / עוד הרבה ימים / ואז הוא לא יבוא יותר בכלל

הוא

שמח

חושבת (ש)

היא מהנהנת.

היא

קצת שמחה

בוא נכנסים עכשיו לחדרים

כי עכשיו הוא הלך (הרי)

הוא דפק על הדלת / אבל לא פתחנו לו

ועכשיו הוא הלך

הוא הלך

הוא

יכול להיות שהוא הלך

היא

אני יודעת שהוא הלך

אז עכשיו אנחנו יכולים להיכנס לחדרים

היא לוקחת אותו בזרוע. הוא קם. היא מושכת אותו אל דלת החדר

4

הם נכנסים, כשהיא מוליכה אותו בזרוע, לחדר ישן

היא

ועכשיו נסתובב

ונסתכל על כל

מה שיש בחדרים

הוא

קצת מדוכדך

אבל הוא הרי עומד לו / מאחורי הדלת / עומד לו ומחכה / עוד מעט הוא ידפוק עוד פעם

היא

אני חושבת שהוא הלך

הוא

באומן

מצדי שפשוט יעמוד לו

כי הדלת נעולה

היא

מצדנו שפשוט יעמוד

היא מסתכלת לה בחדר סביב

ודי יפה פה

חדר יפה

וכל התמונות שתלויות על הקיר

הם שניהם מסתכלים בחדר סביב

פה הרי כמעט הכל / כמו שהוא היה בטח / שנים על שנים

היא מסתכלת סביב בעניין, נתפסת לצילום של אשה צעירה, שתלוי על הקיר הארוך ממול

התמונה שם / על הקיר שם / מצביעה / בטח של זאת / שגרה פה לפנינו / של הסבתא

מפסיקה, מביטה בו, ואז מהר

שם שם / מצביעה / שם / זאת שאתה רואה שם על הקיר / האשה הצעירה / שם בתמונה / זה בטח שלה /

של הסבתא / כשהיא היתה צעירה

היא משחררת את הזרוע שלו, ניגשת לצילום, נעמדת לפניו. הוא נותר עומד באמצע החדר. היא מביטה

בצילום. פאוזה

היא היתה יפה

הוא

קצת מדוכדך

ועכשיו הוא בטוח עומד מאחורי הדלת

הוא תיכף ידפוק על הדלת

נואש

ולמה לא אמרת קודם / שמישהו בטח יבוא

היא מסתובבת אליו

היא

הרי מצדנו שפשוט יעמוד לו

הוא מוריד את העיניים

הוא

את בטח חושבת / שהוא גם כן יפה

הוא בטח דומה לסבתא שלו

היא

הוא בכלל לא ממש דומה / לה במיוחד / בכלל

הוא צוחק.

היא שוב מסתובבת אל הצילום

הוא

את בטוח זוכרת טוב / איך שהוא נראה

הוא ניגש אל הצילום, מביט בו. הוא מביט בה. באירוניה

אני חושב שיכול להיות שהוא דומה קצת / לסבתא כשהיא היתה צעירה

פאזזה

ועכשיו הוא מסתובב בחצר

הוא חוזר לאמצע החדר. הוא פונה אחריה

מה דעתך / הוא דומה (ש)

היא

לא יודעת

הוא

הסתכלת לו הרי טוב טוב על הפנים

היא מעמידה פנים שלא שמעה, ממשיכה להסתכל על החדר

היא

שם / מסתכלת לעבר תצלום של חתונה שתלוי על הקיר הקצר משמאל / שם צילום של חתונה / מצביעה /

זה שם/ בטח הצילום של החתונה

ספונטאנית

ותראה גם הבעל היה יפה

היא ניגשת לתצלום של החתונה, מתקרבת, מסתכלת בתשומת לב. ואז היא מסתובבת אליו. כאילו קובעת

תראה הם שניהם היו יפים

הוא מהנהן, ניגש ונעמד לידה

הם היו זוג יפה

ויותר מדי צעירים בשביל להתחתן

הוא

קצת מתעניין

לדעתי הוא קצת דומה / גם לסבתא גם לסבא

אבל שניהם הרי יותר צעירים / בצילום

היא

כן הם ממש צעירים / קצת מהססת / אולי לא יותר מעשרים

הוא

היא אולי עוד יותר צעירה

היא

אצלם זה לא כמו / אצלנו

הוא

נו את לא כזאת זקנה

היא

וגם לא כזאת צעירה / יותר

היא מחבבת לו את הגב, נלחצת לצידו. פאוזה. היא מרימה עיניים ומביטה בו

אבל אני כזאת שמחה / בגלל שאנחנו / פגשנו זה את זה
לקח כל כך הרבה זמן עד שפגשתי / מישהו שאני יכולה / לנוח יחד איתו

פאזזה

לנוח זה בתוך זה
לבד ביחד / זה בתוך זה
זה בדיוק זה
זה בדיוק מה שאנחנו רוצים
אנחנו הרי רוצים לנוח / זה בתוך זה

הוא

ואנחנו נחים (הרי) / זה בתוך זה
היא מהנהנת. פאזזה. הוא מתנתק ממנה, ניגש לקיר הארוך, לצד צילום האשה תלוי שם צילום של טכס
קונפירמציה של נער, הוא נעמד לפניו. הוא מביט בה. קצת אירוני
יש פה צילום שלו / בחליפה ועניבה
פאזזה. מהסס
משונה שהוא לא / לוקח מפה צילומים כאלה / צילום של עצמו בכל אופן / לפני שהוא מוכר את הבית

היא

כן זה ממש משונה
הוא הולך ופותח דלת, שנמצאת בקיר הקצר הימני בחדר, הוא מציץ לתוך חדר

הוא

מביט בה
ושם החדר ששם היא
מהסס
ששם / היא הזקנה ישנה
מריח שם מזיקנה
מריח משתן של זקנים / טחוב ומטונף
והצבע מתפורר
והמיטה לא מסודרת
הוא נכנס לחדר הצדדי. היא ניגשת ונעמדת לפני צילום הקונפירמציה. צועק מתוך החדר הצדדי
ומתחת למיטה עומד סיר/ כמעט מלא עם שתן ישן רקוב
מי שמע דבר כזה

היא ממשיכה לעמוד לפני צילום הקונפירמציה. המום
שככה יהיה לי טוב סיר / כמעט מלא עם שתן ישן / מתחת למיטה
מי שמע דבר כזה

היא

קצת מרוחקת/מנותקת
סיר חצי מלא / שתן ישן

הוא

מתוך החדר הצדדי
חייבים לרוקן אותו

היא

יש כל כך הרבה מה לעשות / פה / עם הבית הזה

הוא

מתוך החדר הצדדי
אסור היה בשום אופן / לקנות את הבית הזה

היא

אני לא כל כך בטוחה
הוא חוזר לחדר פנימה, הדלת לחדר הצדדי נסגרת מאחוריו, הוא מביט בה. היא ממשיכה לעמוד ומסתכלת
על צילום הקונפירמציה. היא מנתקת את המבט מהצילום, אליו. היא חוזרת ומביטה בצילום. בהסח הדעת
סיר עם שתן ישן מתחת למיטה
הוא מהנהן, ניגש לספה, שעומדת לאורך הקיר הקצר השמאלי, מתחת לצילום החתונה. הוא נשכב על הספה,
על הגב, מביט ישר קדימה. היא ניגשת ופותחת את הדלת לחדר הצדדי, נכנסת לשם. מתוך החדר הצדדי
כן שככה יהיה לי טוב
לא / מי שמע דבר כזה
ומסריח מזיקנה טבועה עמוק
והמיטה הפוכה
עושה רושם שלא / החליפו את המצעים / אחרי ש / מהססת / היא שככה שם וישנה

הוא

היא בטח מתה שם / במיטה/ עם אותם כלי מיטה

היא חוזרת פנימה לחדר, והדלת לחדר הצדדי נסגרת אחריה

היא

נראה לך (ש)

הוא

את הרי ידעת שמישהו / בטוח יבוא

את הרי ידעת

היא ניגשת לחלון. היא נעמדת ומסתכלת מחוץ לחלון, אל הים

היא

כמעט כאילו משועממת

ושם יש לנו ים

רק ים

ואין שם אף אחד

ואני פשוט רואה את הים

ושום דבר אחר

הוא

את לא רואה אף אחד

היא

רק את הים

הוא

רק את הים כן

קצת מרומם

כל כך טוב / רק לראות את הים

אז אפשר להרגיש בטוח

את ואני / ובחוץ ים

ככה זה צריך להיות

את ואני והים

ואף אחד אחר לא יהיה פה

רק את ואני והים

אף אחד אחר

היא

אבל הים כזה גדול

ולא רואים אף נפש חיה

אף בית

רק ים

הוא מסתובב על הספה, נשאר שוכב עם הגב אליה, הוא שוכב ומסתכל על הקיר. פאזזה

אל תצטער

אני אנחם אותך

היא ניגשת לספה, נשכבת עליה, מאחוריו, היא מחבקת אותו, נלחצת אל הגב שלו. מנחמת

רק אני ואתה

והים

אני ואתה והים

ואתה לא צריך להצטער

כי אני אטפל בך

אתה לא צריך לפחד

אתה תראה איך / יהיה לנו טוב

שום דבר רע / לא יקרה

אני ואתה נהיה יחד

עכשיו נהיה יחד / כל הזמן

אני ואתה / נהיה יחד

אף אחד אחר לא יהיה פה

רק אני ואתה

והבית ישן/ ויפה

והתרחקנו מכל האחרים

ועכשיו נהיה יחד / נהיה / לבד ביחד / אני ואתה / לבד ביחד / ננוח זה בתוך זה / עכשיו נהיה יחד / רק

אני ואתה

אני ואתה / לבד ביחד

פאזזה. הוא מסתובב על הספה, אליה, מביט בה

הוא

נפחד

את שומעת (ש)

אני שומע מישהו בחוץ
הוא בחוץ / הוא שם / מאחורי החלון

היא

רגועה

אני לא שומעת כלום
אני רק שומעת את הלב / שלך דופק
אני שומעת עכשיו איך שאתה מפחד

הוא

אני שומע / ברור צעדים
אני שומע שמישהו / בחוץ
הוא כנראה לא הלך / לא
הוא בחוץ והוא הולך והולך מסביב לבית

שניהם שוכבים ומקשיבים

היא

קצת בהשלמה

כנראה יש מישהו בחוץ
אז הוא לא הלך
ועכשיו הוא הולך מסביב לבית / הולך והולך מסביב לבית

פאזזה

אבל זה לא צריך לשנות לנו
זה לא / כזה מסוכן / שהוא בחוץ / שהוא הולך והולך מסביב לבית

בעקשנות

זה לא כזה מסוכן

רכה

כי עכשיו אני ואתה / לבד זה עם זה

מיואשת

עכשיו אנחנו יחד / לבד / זה בתוך זה

הוא**פוחד**

הוא הולך והולך מסביב לבית

אני שומע טוב איך הוא הולך והולך

ועוד מעט הוא יעמוד בחצר

הוא לא מתכוונן ללכת / הוא בטח מתכוונן פשוט לבוא / עוד פעם ועוד פעם / הוא מתכוונן לבוא

הוא מתיישב על שפת הספה.

היא מתיישבת לצידו. היא מביטה בו מבוהלת

היא**מיואשת**

הוא תמיד /יבוא (ש)

הוא תמיד יהיה בדרך הנה

איך אתה יכול להגיד דבר כזה

הוא

הוא אמר שהוא הולך / אבל הוא לא הלך

הוא הרי נשאר

הוא מתכוונן תמיד לבוא

היא

אבל מי שמע דבר כזה

הוא אמר שהוא יתן לנו / זמן לארגן את המחשבות לבד

הוא אמר שהוא ילך

ורק יותר מאוחר / הוא יחזור

הוא אמר שיהיה לנו זמן לארגן את המחשבות

הוא

אבל עכשיו הוא חזר

כאילו קצת באומץ

אבל הדלת (הרי) נעולה

היא

אתה בטוח שיש מישהו / שם / מחוץ לבית (ש)

הוא מהנהן

הוא

כאילו באומץ

אני יכול לצאת להסתכל

הוא קם, יוצא למטבח, חוזר, מביט בה מדוכדך. חרש

הוא עומד בחוץ בחצר

ראיתי אותו / מהחלון של המטבח

היא

הוא אמר (הרי) שהוא ילך

היא מביטה בו נפחדת. פאוזה

אתה בטוח שיש / שם מישהו (ש)

הוא מהנהן.

הוא ניגש לספה, מתיישב לידה, מביט בה

הוא

מאשים

עכשיו הוא שוב פעם פה

ואת ממש באותו / רגע שבאנו / התחברת לך

סידרת את זה שם

ראיתי אותך טוב

מיואש

ראיתי טוב איך / הסתכלת לו בעיניים

כשחשבת לך / שאני לא רואה / הסתכלת לו בעיניים

ושמעתי טוב / איך שאלת אם הוא גר / רחוק

שמעתי טוב

היא

איפה הוא (ש)

הוא

אמרתי שהוא / עומד בחוץ בחצר

היא

מדר

תן לו שיעמוד / שיעמוד / למה לא

הוא יכול לעמוד

הוא

את ביקשת ממנו לבוא / אלינו עוד פעם

היא

לא

הוא אמר מעצמו / שהוא יחזור / אני לא אמרתי כלום

הוא אמר מעצמו שהוא יחזור עוד מעט / ככה הוא אמר

הוא

ועכשיו הוא כבר פה

דופקים. הוא קם, מביט בה נפחד. היא מביטה בו. מיואש

אני לא מסוגל לפגוש אותו

אני הולך

הוא מביט בדלת לחדר הצדדי

אני נכנס לחדר

מצביע על הדלת לחדר הצדדי

איך לי כוח לראות אותו

הוא מביט בה בתחנונים

אם צריך לפתוח / שזאת תהיי את

היא

מפקפקת

אתה בטוח (ש)

אתה בטוח שצריך / ושאני צריכה לפתוח (ש)

הוא מהנהן

הוא

אני לא מסוגל עכשיו
אני לא מסוגל לראות אנשים
אני לא מסוגל עכשיו / שמישהו יבוא

פאוזה קצרה

אבל חייבים כנראה לפתוח

את פותחת את הדלת

היא

שואלת

שאני אפתח (ש)

שוב דופקים

הוא

אם מישהו צריך לפתוח

את צריכה / ללכת ולפתוח את הדלת

אני לא מסוגל לפתוח

אני לא מסוגל לראות אותו

ידעתי שבסוף מישהו יבוא

דופקים שוב, יותר חזק

היא

שואלת

חייבים לפתוח (ש)

הוא מושך בכתפיים. דופקים עוד יותר חזק. היא מביטה בו

אתה באמת חושב / שחייבים לפתוח (ש)

חייבים לפתוח (ש)

שוב דופקים

הוא

הוא הרי לא יפסיק לדפוק

אז חייבים כנראה לפתוח

היא

שואלת

ואני צריכה לפתוח לו (ש)

דופקים שוב.

היא הולכת למטבח, משאירה את הדלת פתוחה מאחוריה.

הוא נכנס לחדר הצדדי, הדלת נסגרת אחריו, פותח את הדלת שוב, חוזר לחדר. נשכב על הספה, עם הפנים

לקיר, עם הידיים מקופלות מאחורי העורף, הברכיים נעוצות בקיר

5

היא עומדת ומחזיקה את הדלת פתוחה מהמטבח לכניסה בפני האיש, אשר עומד בפתח הדלת ומביט פנימה

אל המטבח

האיש

חשבתי שאני כבר / יכול להראות לכם את הבית / מיד אם כבר

אז לקחתי אתי / האיש מרים שקית ניילון לפניו, יש שקשוק קל של בקבוקים / משהו

את יודעת הרי שעכשיו יש לי כסף

האיש צוחק קצת, מחייך

אף פעם לא היה לי כ"כ הרבה כסף

האיש צוחק

כן עכשיו יש לי כסף

ואת זה את סידרת

האיש נכנס למטבח, מביט בה. היא סוגרת את הדלת. האיש עובר על פניה ומתיישב על הספסל. פאזזה

את יודעת / אני מכיר טוב / את הבית הזה / אני מכיר את הדרך פה בעצמי / אני מכיר פה כל סדק וכל חור

פאזזה. האיש מניח את שקית הניילון על השולחן. היא הולכת ונעמדת לפני חלון המטבח, משקלה נח על כף

רגל ימין, כך שהירכיים שלה בולטות בקשת קלה, לעומתו. היא מביטה מחוץ לחלון. הוא מביט לה על

הירכיים

את יודעת הייתי הרבה / בבית הזה / אני / כשהייתי קטן

ממש לעתים קרובות הייתי פה

פאזזה

את לא יכולה אולי למצוא / לי איזה כוס (ש)

היא מביטה בו

היא

אני לא יודעת / איפה הכוסות

הוא מצביע על ארון עם דלתות הזזה שתלוי על הקיר, מאחורי שורת הכיסאות. היא מביטה בו

איפה (ש)

האיש

שמה

ממשיך להצביע. היא הולכת ומזיזה את דלת הארון הצידה, רואה כוסות וספלים ועוד כלים עומדים שם

מסודרים יפה זה על זה בארון

כן מכרתי כבר את הבית / עם כל הריהוט

לא ידעתי מה אני / צריך לעשות / עם זה / בכל זאת

היא בטח לא הייתה / אוהבת את זה / ההיא סבתא הזקנה

הוא צוחק

אבל מה לעשות ככה זה / החיים / בן אדם אוסף לעצמו דברים / ואז הוא מת / והדברים שלו נהיים של

אחרים / כי זה דברים / שלא שווים כמעט כלום

פשוט זה ככה הרי

היא

שואלת

כוס (ש)

הוא מהנהן

האיש

ואחת לך / כי את / בטח / תשתי משהו / את גם כן

היא מנענעת בראש

אז את לא שותה כלום

הוא מוציא בקבוק בירה מהשקית, מניח אותו לפניו על שולחן המטבח. הוא מביט בה בערמומיות

לא שותה כלום

היא מנענעת בראש. הוא שולף את הפקק מהבקבוק, מניח אותו בחזרה על השולחן. היא לוקחת כוס מהארון,

מניחה אותה על השולחן לפניו. היא הולכת שוב ונעמדת לפני החלון, שוב היא מביטה החוצה. הוא מביט בה

בשבילך כלום

היא מציצה בו, מנענעת בראש. הוא מוזג קצת בירה לכוס שלו, הקצף עולה על שוליה. הוא מביט בה

את צריכה לשבת

את לא יכולה לשבת / ולשוחח אתי קצת (ש)

הוא לוקח לגימה, הבירה מקציפה לו מסביב לפה, הוא ממשיך להביט בה

לא תשתי משהו (ש)

לא תשבי (ש)

הוא מניח את הכוס פאווה. ואז ברגש

כן כאן סבתא שלי ישיבה / כל בוקר ובוקר

לא היו הרבה ימים / שהיא לא הייתה / פה בבית

וכמעט תמיד היא הייתה לבד

ועכשיו היא הלכה

פאווה

כן כן

פאווה. הוא מביט לה על הירכיים. היא עומדת ומביטה החוצה בחלון

היא הייתה לבד / פה בבית / סבתא / הרבה הרבה שנים

עבר הרבה זמן מאז / שסבא שלי מת

היא בטח הייתה בודדה לגמרי

אבל אף פעם היא לא התלוננה / לא

בודד בטח היה / כי אין הרי בדיוק / כל כך הרבה אנשים פה

הוא מצחקק. פאווה

מה עשית עם הבעל שלך (ש)

היא מביטה בו

היא

מה שעשיתי עם הבעל שלי (ש)

האיש

נו תשבי / תיקחי כוס

דברי אתי קצת

היא הולכת ומתיישבת ישר מולו, על כסא. הוא מניח את בקבוק הבירה לפניה. היא מנענעת בראש. הוא

שוקע במחשבות. חרש

סבתא כן

סנטימנטלי

היא הייתה טובה
 היא הייתה תמיד טובה אלי
 הוא לוקח לגימה
 סבתא שלי כן
 פאוזה. הוא מביט בה
 קיבלתם את הבית בזול
 באמת בזול
 כל מה שהיה לה בחיים / זה הבית / ומה שבתוך הבית
 ואני ירשתי את הבית
 אתם צריכים להגיד לי הרבה תודה
 הוא מחייך. פאוזה
 או שאולי שילמתם / ביוקר על הבית
 הוא כל כך מבודד
 ומתמוטט הרי הבית
 יכול להיות ששילמתם יותר מדי ביוקר על הבית
 הוא מצחקק
 לא מה פתאום שילמתם בזול / יותר מדי בזול
 היית צריכה להגיד לי תודה
 אני אומר ככה / שהיית צריכה להגיד לי תודה
 היא קמה
 לא רוצה לשבת קצת / ולשוחח אתי (ש)
 רק קצת
 היא עומדת ליד שולחן המטבח ומביטה אליו
 לא עכשיו
 אולי פעם אחרת
 אולי אנחנו יכולים להיפגש באיזה מקום
 הרי אני גר כאן בסביבה
 אנחנו ממש יכולים להיפגש
 או ש / הוא צוחק / ניפגש הרי ממילא
 אין פה כל כך הרבה אחרים / שאת יכולה להיפגש איתם / אבל אתי את יכולה להיפגש
 אז אם את מחפשת חברה / הוא לוקח לגימה / אז אם את מחפשת חברה / כן אז את פשוט צריכה לבוא /
 איזה שעה שאת רוצה את יכולה לבוא / אלי הביתה
 ואת יכולה לצלצל
 כי יש פה טלפון בבית / ולי יש טלפון

הנה

הוא מוציא עט ופתק מכיס הז'קט

הנה / עכשיו אני אכתוב איזה מספר / את יכולה לצלצל

ואת פשוט מצלצלת וזהו

מתי שאת רוצה את פשוט מצלצלת / לא משנה איזו שעה

הוא מניח את הפתק על השולחן, נשען קדימה מעל לשולחן, רושם בהתכוונות מרובה את מספר הטלפון. היא

עומדת מהצד השני של שולחן המטבח ומביטה אליו למטה. הוא מרים אליה את העיניים, לוקח את הפתק,

מושיט לה אותו. היא לוקחת. היא מוציאה ארנק מכיס הז'קט שלה, פותחת אותו, תוחבת את הפתק לארנק.

הוא מחייך לעומתה, מהנהן אליה

כן את פשוט מצלצלת

ועכשיו יש לך את המספר

ותשמרי אותו בטוח / איפה ששמת אותו

הוא מחייך אליה, ואז הוא מוריד את המבט אל משטח השולחן. היא ניגשת שוב לחלון המטבח, נעמדת,

משעינה את הידיים על השמשה, מביטה החוצה. הוא לוקח את הכוס, שותה עד תום, מניח את הכוס על

השולחן. הוא לוקח את בקבוק הבירה, סוגר את הפקק, מניח את הבקבוק בחזרה בשקית. הוא קם

כן את פשוט מצלצלת

לא משנה איזו שעה / את מצלצלת

ואני אגיד לך משהו / אני לא כזה גרוע

הוא חוצה את החדר, נעמד לידה, היא ממשיכה לעמוד ולהביט מחוץ לחלון. היא רק מסתכלת ישר קדימה,

מחוץ לחלון. פאוזה

לא פשוט רציתי / להיכנס לראות

יש לכם בטח הרבה מה לעשות

אני יכול לחזור היום אחר כך

וחוץ מזה את פשוט מצלצלת

עכשיו את יודעת איך את ניפגשת אתי

ואת בטוח תצלצלי

הוא הולך אל הדלת שמובילה מהמטבח לכניסה. היא מסתובבת, מביטה אחריה. הוא מסתובב, מביט בה

אז אני הולך לי / ואז אני חוזר / מתישהו אחר כך

היא מהנהנת אליו.

הוא פותח את הדלת, יוצא, סוגר את הדלת אחריה.

היא נותרת עומדת ומביטה מחוץ לחלון

6

היא נכנסת לחדר.

הוא שוכב על הספה, עדיין עם הפנים לקיר והברכיים נעוצות בקיר.

היא ניגשת ומתיישבת על שפת הספה.

הוא פשוט ממשיך לשכב ולהביט בקיר.

פאוזה ארוכה

היא

רגועה

עכשיו הוא איננו

פאוזה. קצת יותר בקול

לא שומע (ש)

עכשיו הוא איננו

פאוזה. חריש

אתה ישן (ש)

היא מניחה את ידיה על כתפיו, מטלטלת אתו בכתפיים

הוא הלך

עכשיו הוא איננו

הוא מביט בה, בעיניים אפלות. נפחדת

מה יש לך (ש)

הוא איננו

אתה ואני לבד / עכשיו

שוב היא מטלטלת אותו בכתפיים

נו תגיד משהו

מה יש (ש)

היא מתכופפת מעליו, מחבקת אותו

מה יש לך (ש)

חבר שלי יקר / מה יש לך (ש)

הוא

מדבר אל הקיר

את מרוצה (ש)

עכשיו

את מרוצה (ש)

היא

מיואשת

מה אתה מתכוון (ש)

אתה כל כך מבהיל אותי

הוא

קיבלת את מה שרצית / עכשיו

פאוזה. היא לוקחת ממנו את זרועותיה, קמה, הולכת בחדר.

הוא מביט בה. אירוני

את חכמה

את באמת חכמה

מובן מאליו פה יותר מדי רחוק ובודד

אני יודע בעצמי

אני מבין

היא

אל תהיה כזה

אתה כל כך מבהיל אותי

הוא

אני מבין

אני יודע טוב טוב

היא

מה יש (ש)

הוא

היית מוכרחה (ש)

היא

קצת מעוצבנת

מה

הוא

באיזו שעה את מצלצלת אליו (ש)

היא

אני לא מצלצלת

הוא

אז בשביל מה לקחת ממנו / את המספר טלפון (ש)

היא

הייתי מוכרחה

מה רצית שאני אעשה

הוא נתן לי

הוא

אלא מה

ושמחת לקחת

אני מבין את זה טוב

היא

מה אתה מתכוון

הוא

בשביל מה שמת את הפתק עם / המספר בתוך הארנק שלך

היא

לא עשיתי דבר כזה

הוא

אלא מה

היא

מאיפה לך לדעת / שככה שעשיתי (ש)

הוא

אני פשוט מכיר דברים כאלה
אני שומע את זה בקול שלך
אני מכיר כאלה

היא יוצאת אל המטבח, משאירה את הדלת מאחוריה פתוחה.
פאוזה.

הוא מתיישב על שפת הספה, יושב ומביט על הרצפה.
לגמרי רגוע

ידעתי ש / מישהו חייב לבוא

הוא קם, ניגש אל החלון, מסתכל למטה על הים

ולמטה יש לנו ים / עם כל הגלים שלו / הים / לבן ושחור / עם הגלים שלו / עם המעמקים שלו / שחורים
ורכים

הוא צוחק לעצמו

ואנחנו הרי פשוט רצינו/ להיות יחדיו

הוא צוחק בקול.

פאוזה.

הוא חוצה את החדר, יוצא אל המטבח

7

הוא בא החוצה בדלת החיצונית, ניגש אל הפינה הימנית של הבית, מחפש אותה, ניגש לפינה השמאלית,
מחפש אותה.

ואז הוא הולך אנה ואנה בחצר

הוא

לא היא לא תצלצל

היא תיכף חוזרת

ואז נהיה לבד

תמיד נהיה / לבד ביחד / נהיה / לבד / זה בתוך זה

הוא ניגש אל הספסל, מתיישב.

הוא מניח את המרפקים על הברכיים, מחזיק את הראש בידיים. מביט ישר קדימה

לבד ביחד / לבד זה בתוך זה

הוא צוחק צחוק גס. פאוזה ארוכה.

היא באה מעבר לפינה השמאלית של הבית, מביטה בו ברוך.

הוא מביט בה, מוריד את העיניים.

היא נגשת ומתיישבת לידו על הספסל, היא מרימה יד אחת, מלטפת אותו על הלחי.

פאוזה ארוכה.

מסך